

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρον συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυνταί :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συντάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Θαρρεῖτε Ἐργάται ! οἱ χαλύβδινοι μῦς Σας καὶ αἱ ἀτρόμητοι καρδίαι Σας θὰ συντρίψουν τοὺς χαλκίνοους καὶ σιδηροὺς Αἰῶνας.

Ἡ εὐγενὴς ἰδέα, τὴν ὁποίαν θερμαίνετε εἰς τὰ εὐ-
ρέα στήθη σας προχωρεῖ ! προχωρεῖ καὶ νικᾷ.

Ἡ Εὐρώπη κλονίζεται καὶ οἱ Ἄρχοντες τῶν ἐγ-
κληματικῶν Αἰῶνων τρέμουσι καὶ ὀρῶνται.

Ἄρροι λύσσης καὶ μανίας περιρρέουσι τὸ Τίγριον
στόμμα τῶν ἀθροποράγων τούτων Τυράννων.

Βλαστημῖαι καὶ δαιμονισμένοι κρότοι λογγῶν καὶ
τηλεβόλων ἀκούονται ἐν τῇ παρασκευαζομένη ἀμύνῃ
ὑπὸ τῶν Ἐστειμένων τούτων Φερετροποιῶν οἵτινες ἐπὶ
ἀπείρους ἤδη αἰῶνας ὀδηγοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ
τοῦ μεγάλου καὶ τρομεροῦ φερέτρου των ὅπερ καλοῦσι
Καθεστῶς, εἰς τὰ Βασιλεία τοῦ θανάτου, τοῦ σκότους
καὶ τῆς κολάσεως.

Ἐμβρόντητοι ἐκ τῶν γεγονότων οἱ συντηρητικοὶ νε-
κροῦνται Βουλευταὶ τῆς Μεγάλης Ἀλβιῶνος τεσσαρά-
κοντα παραχωροῦσιν ἔδρας (1) εἰς τοὺς μεγαλοφύχους
υἱοὺς τῶν ἐργατικῶν Τάξεων ! οἱ συνήγοροι τοῦ Συν-
τηρητικοῦ Κόμματος αἰσθάνονται βαρὺ τὸ λάκτισμα
τοῦ Λαοῦ καὶ βαρύτερον ἀφίνει γδοῦπον ἢ πτώσις τοῦ
Βάλφουρ (2) ὁ Τσάμπερλαιν τὴν τελευταίαν αἰσθάνεται
πνοὴν (3) τοῦ ἀχρείου καθεστῶτος καὶ ἀπέλπιδα ἐκβάλ-
λει ἰκεσίαν ὅπως μὴ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τῶν Θεῶν Σο-
σιαλιστῶν καταδικάζουσαν εἰς θάνατον τὸ κράτος τῶν
χρηματιστῶν (4).

Περιδεεῖς καὶ πελιῶνοι οἱ Γερουσιασταὶ τῆς Γαλλί-
ας ποιοῦσιν θέσεις ἵνα καθίσωσιν θριαμβευτικῶς ὁ Φλε-
σιέρ καὶ ὁ Δελλῶμ (5).

Περίτρομος καὶ ὀργίλος ὁ Κάλτσο παρατάσσει στρα-
τιάς καὶ Πρώτους στρατηγούς ἀπειλῶν καὶ δεικνύων
τὸν γρόνον του εἰς τὰ ἀπειρα τάγματα καὶ συντάγμα-

τα τῶν Ἀγγέλων Σοσιαλιστῶν τοῦ Βερολίνου (6) ἀ-
παντῶντων τούτων διὰ τῶν λέξεων ἔνωσις, ἰσότης
δικαιωμάτων—Ἐμπρός !

Παντοῦ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ὑψοῦται ἡ Ἐρυ-
θρὰ Σημαία τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ ἐργάζεται ἡ τρο-
μερὰ σκαπάνη τῆς Ἀδελφότητος, τῆς Ἐλευθερίας,
τῆς Ἰσότητος.

Ὁ Χρυσοῦς αἰὼν ἀνανεοῦται ἡ Δικαιοσύνη ἐπι-
στρέφει εἰς τὴν γῆν μὲ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς
ζωῆς καὶ νέα γενεὰ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, οἱ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ! καὶ νέον Καθεστῶς Νομοθετεῖται
διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα, ὁ **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ!**

ΣΗΜ. (1) Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ
ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργατικῶν τάξεων ἐκέρδισαν τεσσαράκον-
τα ἔδρας (2) ὁ Βάλφουρ ἀργηγὸς τοῦ Συντηρητικοῦ κόμμα-
τος ἀπέτυχε ἀπὸ Βουλευτῆς (3) ὁ Τσάμπερλαιν διάσημος
Συντηρητικὸς διέτρεξε τὸν ἔσχατον κίνδυνον μόλις δια-
σωθεὶς ἐκ τῆς μανίας τοῦ ἐργατικοῦ καὶ Σοσιαλιστικοῦ κόμ-
ματος (4) οἱ Σοσιαλισταὶ καὶ φιλελεύθεροι παντοῦ ἦσαν πε-
ριφανῆ νίκην καταδικάζουσαν τὴν πορείαν καὶ τὴν πολιτι-
κὴν τῶν Συντηρητικῶν (5) εἰς τὰς τελευταίας ἐν Γαλλίᾳ
ἐκλογὰς ἐπέτυχον ὡς Γερουσιασταὶ οἱ Φλεσιέρ πρόφην Δήμαρχο-
χος Μασσαλίας καὶ Δελλῶμ εἰς τὸν Νομὸν Ἐρὸ Σοσιαλισταί.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

Τὰ θεμέλια πάσης Κοινωνίας δύναται τις νὰ εἴπῃ
ἀνεπιφυλλάκτως ὅτι κρατεῖ εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἡ Δικαι-
οσύνης, Αὐτὴ ἐπομένως εἶνε ὑπόχρεως, ὡς ἐκ τῶν καθη-
κόντων τῆς νὰ ἐφοδιάζῃ τοὺς πολίτας μὲ τὸν μῦτον τῆς
Ἀριάδνης διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῇ ὁ πολίτης ἔστω
καὶ Θησεύς ἀν ἦναι νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου λαβυ-
ρίνθου ὃν δημιουργοῦσιν αἱ κοινωνικαὶ συνθήκαι ὑφ' ἃς
ζῆ πᾶν ἄτομον καὶ πᾶσα Κοινωνία ὑπὸ τὸ σημερινὸν
καθεστῶς.

Ἀλλὰ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν εἶνε ἀρκετὸν νὰ περιμένῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.ΣΣ.Φ4.0014.ΥΛ.0038

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

αὕτη ἵνα ἡ σύμπτωσης καὶ ἡ καλὴ θέλησις ἑνὸς διαβάτου τῆς ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὕτω ἀνακαλύψῃ τοὺς δράστας οἵασι δὴποτε πράξεως— Κατὰ τὴν γνώμην μας ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, ὁ κ. Ἀνακριτὴς εἶνε περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐνεργοῦσιν χρῆν Ἀστυνομου, ἐνωματάρχου, ἀστυφύλακος· τρέχουσι παντοῦ ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἐγκλήματος ἐνεργοῦσιν ἐρεύνας, ἀνακρίσεις, συλλαμβάνουσι μίαν κλωστήν, μίαν λέξιν, μίαν ἔντιδα, μίαν σύμπτωσιν καὶ ταῦτα ἀμέσως ἀκαριαίως ἀστραπηδόν.

Πρὸ τούτων ὄλων, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ κ. Ἀνακριτὴς, καὶ πρὶν ἢ συμβῆ ἔγκλημάτι εἶνε ὑπόχρεοι, οὐχὶ ἐκ τῶν τύπων τοῦ Νόμου ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων καὶ ἐκ τῆς ἀμίλλης ἣν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν εἰς τὰς συνειδήσεις των, νὰ γνωρίζωσι, μέσον τῆς Ἀστυνομικῆς καὶ καταδιωκτικῆς ἐξουσίας, τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος κλέπτας καὶ κακοποιούς, τοὺλάχιστον εἰς τὰς μικρὰς πόλεις, καὶ τότε εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ γνωρίζουσι νὰ ἐργασθῶσιν ἀσφαλῶς πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν μιᾶς πράξεως καὶ πρὸς ἐνέργειαν προληπτικῶν μέτρων κατὰ τῶν ὑπόπτων προβαίνουσι χωρὶς νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸν κίνδυνον νὰ προξενήτωσιν ἀδίκημα κατὰ ἀθῶων καὶ πτωχῶν πολιτῶν.

Δὲν δυνάμεθα, μὲ ὄλην τὴν ἐκτίμησιν ἣν ἔχομεν διὰ τὴν ἐντιμότητα καὶ τὸ ἀνεπηρέαστον, τοῦ τε κ. Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ παρὰ νὰ μεμθῶμεν τούτους διὰ τὴν διαπόμπευσιν καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν ὃν προσήψαν εἰς πολίτας ἀθῶους καὶ οὐδέποτε δώσαντας δείγματα διὰ κλοπᾶς ἢ παρεμφερεῖς ἐπονειδίστους πράξεις— ἤρκεσε ὅτι ὁ Μπίνης ἐγνώριζε ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος του νὰ ἀνάπτῃ καὶ νὰ σβύνη τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς διὰ νὰ συρτῆ ὀπισθάγκωνα δεμένους! ἤρκεσε ὁ δυστυχὴς Ἀγούδιμος ὅτι ἐντροφᾶ ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὸ βρυστὸν τὸ εὐφραῖνον καρδίας, ἵνα ἀγόμενος ἐνώπιον τῆς Θέμιδος εἰς ἀπολογία διακωμωδῆσιν ἐν τῇ μέθῃ του καὶ γραφεῖα καὶ δικαστικὰς ὀξυδερκείας, ἤρκεσε τέλος πάντων τὸ ἐν ἐλάττωμα τοῦ ἑνὸς ἢ ἡ γυμνία τοῦ ἄλλου ἢ τὸ ὄνειρον ἑνὸς γραβίδου νὰ ἀγάγῃ εἰκοσάδα πολιτῶν πομπωδέστατα καὶ σκληρότατα δεδεμένων εἰς τὰς φυλακάς! τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων! καὶ δὲν ἐξητάσθη ἂν τοὺς ἐπεριμένον τὰ παιδιὰ τους πεινῶντα καὶ κλαίοντα ἢ εἰάν αἱ ρακένδυται γυναῖκες των ἐξωθοῦντο τοιοτοτρόπως ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀνάγκης εἰς ἐγκλημα στυγερότερον καὶ ἐπικινδυνότερον χιλίων κλοπῶν. Καὶ δὲν ἐξητάσθη εἰάν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οὕτω διαπομπευόμενοι ἔχανον τὴν ὑπόληψιν τῆς Κοινωνίας καὶ τὸ ψωμί των ἀκόμη καὶ οὕτω ἐνῶ ἦσαν ἀθῶοι μετεβάλλοντο αἴφνης ὑπ' αὐτῆς τῆς Δικαιοσύνης εἰς πραγματικὸς ἐγκληματίας— χρηάζεται προσοχὴ! χρηάζεται νὰ βλέπῃ ἡ Δικαιοσύνη περισσότερο τὸ μέλλον ἀπὸ τὸ παρὸν καὶ χρηάζεται νὰ προλαμβάνῃ τὸ πταῖσμα χωρὶς νὰ δημιουργῆ ἐγκλημα καὶ χρηάζεται νὰ τιμωρῆ τὸ ἐγκλημα χωρὶς νὰ δημιουργῆ σειρὰν ἐγκλημάτων! Αὐτὰ χρηάζονται νὰ γίνωνται

ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης! καὶ ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐχρηάζονται νὰ λεχθῶσι διὰ τὴν Δικαιοσύνην.

Παρακαλεῖσθε κ. Συντάκτα τῆς «Ἀναστάσεως» νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν μας.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψως.

Σ. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Μ. ΑΝΤΥΠΙΑΝ.

«Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου ὑπάγε καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σοῦ ἀκούσῃ ἐκέρισαι τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.»

Χριστός.

Ὡς παρατηρεῖτε κ. Ἀντύπια εἰς τὴν ἀνωτέρω περικοπήν τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ὁ Χριστὸς τοῦ ὁποίου τὰς ἀρχὰς ἀσπαζόμεθα φαίνεται νὰ εἶνε ὀλίγον ἐπεικὴς καὶ διδακτικὸς, ὑποδεικνύων εἰς πάντα ἄνθρωπον καὶ ἰδίως εἰς τοὺς γνωστικούς, τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως τοῦ ὁμοίου του. Δὲν ὑποδεικνύει, εἰάν ἀπαξ ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτήσῃ, νὰ τοῦ ζητῶμεν ἱκανοποιήσιν, διότι τότε δὲν θὰ ἐλέγετο Διδάσκαλος ἐπεικειας. Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν καὶ Σεις παρεκλίνατε τῆς ὁδοῦ ἀπέναντι τοῦ ἠθικοῦ Νόμου καὶ δὲν ἐσυμμορφώθητε νὰ πράξητε ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω περικοπήν διδάσκει ὁ Χριστὸς, πρέπει λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ σὲ ἀποκηρύξωμεν διὰ τόσον ἀτήμαντο λάθος, ἀφοῦ εἶνε φυσικὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ λανθάνῃ; πρέπει ἀπλῶς νὰ σοὶ ὑποδείξωμεν τὸ λάθος Σου ὡς διδάσκει ὁ Χριστὸς καὶ συναισθανόμενος τοῦτο βεβαίως θὰ τὸ διορθώσῃ. Ἄλλ' ὑποθέτω ὅτι θὰ ἐβιάζετο νὰ δημοσιεύτῃ τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀριστοφάνους «Πορρὴ ἀδιέξωδος κλ.»

Εἰς μόνον ἠδυνήθη ἐν τῷ Κόσμῳ τοῦτο νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐνίκησε τὸ λάθος ὁ καρτερικὸς καὶ γλυκύτατος Χριστὸς καὶ ὡς ἐλπίζομεν θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ ἀτελής ἄνθρωπος θὰ συντρίψῃ τὴν ἀμαρτίαν κλίνον τὸ γόνυ ἐμπροσθεν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Πᾶς τις ἀναγνωρίζει ὅτι εἶνε ἐγκλημα δι' ἓναν Κοινωνιστὴν, ὁρῶντα διὰ τὴν Μεγάλην Ἰδέαν ἣτις ἀντιπροσωπεύει τὴν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα «Ἰσότης Ἀδελφότης Ἐλευθερία» ἣν ὁ Χριστὸς ἐκήρυξε, νὰ φάλλῃ ὕμνους καὶ ἐμβατήρια πρὸς ἐξουσίας τῶν ὀποίων ὁ σκοπὸς ἀντιστρατεύεται εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, Ἀδελφότητα, Ἰσότητα.

Ἐὰν ὅμως ληρῆθῃ ὑπ' ὅψιν ὅτι εἰς οἶος δὴποτε κοινωνιστῆς ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι εὐρισκόμενος καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

μᾶλλον ἐξ ἑξέως ἐψάλλον ἕνα οἰονδήποτε ὕμνον εἴτε πρὸς τὸν Δία εἴτε πρὸς ἕνα θρόνον μὴ σκοπῶν ἄλλο τι παρα νὰ φαιδρύνῃ τοὺς παρισταμένους καὶ νὰ προσφέρῃ λατρείαν εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν, τότε ὁ Κοινωνιστὴς οὗτος εἶνε ἀδίκον νὰ λαμβάνῃ μομφὴν δημοσίᾳ ὅτι ἀρνείτε τὴν ἑαυτοῦ συνειδήσιν καὶ ὅτι καίει λιβάρι εἰς τὰ εἰδῶλα ἢ τοὺς θρόνους.

Νομίζω ὅτι τὸ ἀνευ σκοποῦ πταῖσμα δὲν πρέπει νὰ τιμωρεῖται δι' ἐγκλήματος ἐσκεμμένου καὶ ἀκόμη πιστεύω ἀδιστακτικῶς ὅτι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους τυχαίως, εἴτε ἐμμετροὶ εἶνε οὔτοι εἴτε πεζοὶ, ρίπτει τις δὲν πρέπει νὰ χωρίζουν δύο καρδίας εὐρισκομένας ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ιδέας καὶ συνδεομένας ἀρρήκτως διὰ τοῦ παρελθόντος τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἐξακολουθεῖς νὰ μὲ κρίνης ἐγκληματίαν; Συμμορφώθητι μὲ τὸ ῥητὸν τοῦ Χριστοῦ ὅπερ εἶνε ἡ κεφαλὴ τῆς ἐπιστολῆς μου. Ἐάν ὅμως ἐφάνης ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸς καὶ βίαιος συμμορφοῦμαι ἐγὼ πρὸς τοῦτο καὶ σὲ συγχωρῶ διὰ τὴν ἀδίκον ὑβρίν ἣν μοὶ προσήψες.

Ὁ ἀδελφός σου
Σ. ΑΡΣΕΝΗΣ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ.

Συντηρητικὸς— (ἐν ἀπελπισίᾳ καὶ ὀργῇ) Τί κατάστασις! τί ἐλεεινότης! Τὸ Ἀργαστόλι κατήντησε ἐστία κλεπτῶν καὶ κακοποιῶν στοιχείων. κλοπαὶ ἐπὶ κλοπῶν καὶ συνεχεῖς διαρρήξεις οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, αἱ ἡμέραι τοῦ παρελθόντος μὴνός καὶ τοῦ ἰσταμένου ἀποτελοῦσιν ἕνα κομβολόγιον ἐγκλημάτων ἐκ τῶν προστύχοντων καὶ μᾶλλον ἐπενειδίστων.

Προοδευτικὸς— Ε! φίλε μου, ὅταν βλέπῃς εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ συσσωρεύωνται νέφη πρέπει, ἂν ἔχῃς τὸν κοινὸν νοῦν, νὰ περιμένῃς βροντὰς ἀστραπὰς καὶ βροχὰς, ἐν ἄλλαις λέξεις θέλω νὰ εἶπω τὸ ἐξῆς:

— Εἰς Κοινωνίαν τῆς ὁποίας τὰ ἐξέχοντα μέλη ἀδρανοῦσι μὴ φροντίζοντα δι' ἄλλο τι εἰμὴ μόνον διὰ τὸ ἴδιον ἄτομον καὶ τὸν πλουτισμὸν ἢ τὴν αὐστηράν φύλαξιν τοῦ γρηματός των,

— Εἰς Κοινωνίαν ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέλειψε ἡ ἐργασία καὶ ἐνεκρώθη τὸ ἐμπόριον καὶ ἐσθυσε ἡ νυκτυλία καὶ εἰς τὰ σπάρρανα εὐρίσκεται ἡ βιομηχανία,

— Εἰς Κοινωνίαν τῆς ὁποίας τὰ μορφωμένα καὶ πλούσια μέλη δὲν μεριμνῶσιν οὔτε διὰ τὴν ἡθικὴν οὔτε διὰ τὴν δεικνοθητικὴν πρόσοδον οὔτε ἐκυτῶν οὔτε τῶν συμπολιτῶν των,

— Εἰς Κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μὲν πένητες καὶ ἀμυθαῖς ἀσφραίνονται ὡς κυνηγετικοὶ κῆνες ποῦ εἶνε ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς, οἱ δὲ πλούσιοι καὶ ἐγγράμματοι κρατοῦντες τὸ κλητικὸν τοῦς ἐκάστην πρῶτον ὡς μόνον σκοπὸν τοῦ βίου των ἔχουσι νὰ ἐπισκεπτόνται τὸν Τσατσέλην (ἐχθροπώλην) καὶ τὸν Ἀτζούλην (κρεοπώλην).

— Εἰς τοιαύτην Κοινωνίαν, ἐγκαταληφθεῖσαν εἰς τὴν

τύχην της καὶ ἀφθεῖσαν δούλην τῶν περιστάσεων, τί φασὶν κώτερον παρὰ νὰ ἔχωμε σειρὰς κλοπῶν καὶ τραυματισμῶν καὶ σειρὰς δολοφονιῶν καὶ φόνων αὔριον;

— Τί περιμένομεν ἀπὸ πεινῶντας γυμνοὺς καὶ ἀμυθαῖς; Συντηρητ.— Ὡστε Σὺ τὸ εὐρίσκεις φυσικὸ πῶς ἐκλάπη ὁ Χάλδης, ὁ Γερμενῆς, ὁ Ἀντύπας καὶ ἐτραυματίσθη ὁ Σκαρλάτος καὶ ὁ χωροφύλαξ;

Προοδευτ.— Μπᾶ; καὶ τί παρᾶξενο βρίσκετε Σεῖς εἰς τοῦτο; ὁ μὲν Χάλδης ἐκλάπη διότι ἤθελε, διότι μάλιστα ἐνεύργησε μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις διὰ νὰ κλαπῇ, διότι τυφλωθεὶς ἀπὸ τὸ ἴδιον πείσμα καὶ συμφέρον μετεχειρίσθη πᾶν μέσον πρὸς ἐκδιώξιν ἐνὸς καλοῦ δραστήριου βίβοκινδύνου Ἀστυνόμου τοῦ κ. Μακροῦ ὅπερ ἂν δὲν συνέβαινε δὲν θὰ ἐκλεπτετο οὔτε ὁ κ. Χάλδης ἀπὸ τοῦς κακοποιούς οὔτε ἡ φτωχολογία ἀπὸ τὸν κ. Χάλδην διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀψη- του φωρισμοῦ, οὔτε ἀκόμη οἱ κ. κ. Νομοθεῖται θὰ ἐγίνοντο συνεργοὶ κκιῶν καὶ ὑπηρεταὶ συμφεροντολόγων (ἂν αὐτοὶ δὲν ἤθελον δὲν ἐφευγε).

Συντηρητ.— Ὡστε κατὰ τὴν κρίσιν Σας ὁ κ. Χάλδης καὶ οἱ κ. κ. Βουλευταὶ εἶνε οἱ ἠθικοὶ συνεργοὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης κλοπῆς;

Προοδευτ.— Ἐτσι λέγουν τὰ πράγματα τα, ὁ κ. Χάλδης ἔχων βοηθούς τοὺς βουλευτὰς ἐπῆγε νὰ κλέψῃ τοὺς ἄλλους καὶ ἔτυχε ν' ἀπαῖξῃ καὶ τὴν σκουφία του! τὸν πῆρε ὁ φόρος βλέπει; ὅποιος σκάπτει τὸν τάφον τῶν ἄλλων σκάπτει καὶ τὸν ἰδικόν του καυμιά φορὰ!

Συντηρητ.— Πολὺ κκλά! μὰ καὶ ὁ Γερμενῆς;

Προοδευτ.— Α! ἐδῶ σὰς ἐπερίμενα: Τί κάμνει ὁ Γερμενῆς; πωλεῖ τὴν ζάχριν 70 λεπτὰ ἐνῶ τὸ συνάλλαγμα κατῆλθεν τόσον χυμηλὰ ὥστε καὶ ἡ ζάχρις καὶ ὄλα τὰ ἀποικιακὰ εἶδη τὰ ὁποῖα πωλεῖ οὗτος ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ χρόνου νὰ υποτιμηθῶσιν! τὸ ἔπραξε; ὄχι! λοιπὸν τοῦτο εἶνε ἴσον τοῦ ῥήματος κλέπτω-κλέπτεις-κλέπτε, δηλ: ὁ κ. Γερμενῆς ἐκλεπτε τοὺς κκικνκλωτὰς καὶ ἐδημιούργει εἰς αὐτοὺς στενοχωρίαν ἥτις ἐπιτέλους ἐξέσπκε καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν στέγην του.

Συντηρητ.— Ἐν ἄλλαις λέξεσι λέγετε ὅτι, ἐάν μὴ ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνηργεῖτο εἰς βαθμὸν δυνάμενον νὰ χαρακτηρίσῃ ταύτην κλοπὴν καὶ αἰτίκην πενίας καὶ στενοχωρίας, τότε δὲν θὰ ἐδημιούργουντο κλέπτα, καὶ ἐπομένως ὅτι οἱ κλέπται οἱ κλέφκντες τὸν Γερμενῆ εἶνε ἴδιόν του δημιουργήμα! δηλ: ὁ κ. Γερμενῆς δημιουργὸς καὶ αἰτίας κλεπτῶν καὶ συνεργὸς κλοπῶν! αὐτὸ εἶνε παρᾶξενο.

Προοδευτ.— Καὶ ὅμως ὡς βλέπεις ἔτσι λέγει ἡ λογικὴ καὶ ἔτσι ἀποδεικνύουν τὰ πράγματα.

Συντηρητ.— Κκλά! οἱ ἀνωτέρω εἶνε ἐκμεταλλευταὶ, κομματάρχαι, ἀντιπρόσωποι καὶ ἐπομένως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, ἀλλὰ ὁ τελικῶνος Ἀντύπας εἰ κκκὸν ἐποίησε διὰ νὰ ἀπωλέσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότη- τος τοὺς κεκρυμμένους θησαυρούς του;

Προοδευτ.— Νὰ Σὰ; πῶ, ἐδῶ πὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει μορφὴν, τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε ὀλίγον τραγικοκομμικὸν καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἀστεῖον, 800 εἰκοσόφραγκα δεμένα μέσα εἰς ἕνα σκαρτσόφι καὶ φυλκμὲν εἰς τὸ βάθος ἐνὸς συρταριοῦ! Μμ.μ.μ. Χμ.μ.μ! καὶ ὕστερα ὁ κάτοχος ἀφίρων ἐρημον τὴν κατοικίαν του διέρχεται τὰς συνοικίας καὶ τὰς λεωφό- ρους τῶν «Κυθίων» τῶν «Φάκων» τῶν «Κιάζης» τῶν «Προκουκιάων» κ. τ. κ. καὶ κηρύσσει τῶν λαφύων

τῶν χρυσῶν του ταλάντων, τοῦτο φίλε μου σημαίνει ὅτι ὁ κ. Ἀντύπας προυκάλει καὶ προδιέθετε κάθε ἀσθενῆ χαρακτήρα καὶ κάθε πεινασμένο παληάνθρωπο εἰς τὸ ἐγκλημα, αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ μεγαλύτερος ὑπεύθυνος διὰ τὴν κλοπὴν, αὐτὸς κί' αὐτὸς εἶνε συνεργὸς εὐτραφέστατος καὶ ὑψηλότατος.

Συντηρητ.— Λοιπὸν κατὰ τὴν γνώμην σου δὲν εἶνε ἐλεύθερος κινεῖς νὰ θέτῃ τὰ χρήματά του ὅπου θέλει, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐρωτᾷ τοὺς κκοποιοὺς καὶ τοὺς κλέπτας, ποῦ εὐκρεστοῦνται νὰ τὰ θέτῃ ἵνα μὴ τοὺς ἐγείρῃ τὴν ὄρεξιν πρὸς κλοπὴν,

Προσδευτ.— Μάλιστα, ἐγὼ φρονῶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει καθήκον νὰ μὴ ἀναξῆ τὰς πληγὰς τοῦ ὁμοίου του καὶ καθὼς λέγει ὁ φίλος μου ὁ Μπάμπης ὁ Πατρίκιος δὲν πρέπει νὰ παραθέτωμεν ἐνώπιον ἐνὸς πεινασμένου χιριδίον ἐψημμένον καὶ φεύγοντες νὰ τὸ ἀφίνωμεν ἔρημον διότι τοῦτο εἶνε ὡς νὰ τοῦ λέγωμεν ὅτι ἀνήκει φυσικῶς καὶ ΠΕΙΝΙΚΩΣ εἰς αὐτόν! Ἐγὼ λέγω ὅτι τὰ χρήματα ἐφ' ὅσον θεωρῶνται ὡς ἀναγκαῖοι ἀντιπρόσωποι τοῦ πραγματικοῦ πλοῦτου εἶνε μία δύναμις, ἐν μέσῳ διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν πρόσδον τοῦ ἀνθρώπου, ἐπομένως τὴν δύναμιν ταύτην τὸ μέσον τοῦτο πᾶς ὁ κατέχων ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ μεταχειρίζεται διὰ τε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐτυχίαν καὶ διὰ τὴν τῶν ἄλλων (ἐὰν θέλῃ) οὐδεὶς ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ καθιστᾷ ἀχρηστον μεταβάλλων τὴν δύναμιν ταύτην εἰς ἀνωφελῆ καὶ νεκρὰν οὐσίαν χρησιμεύουσαν μόνον ὡς δόλωμα διὰ τοῦ ὁποίου εὐκόλως δύνανται νὰ συλληθῶσιν πεινῶντες καὶ ἀνόητοι ἰχθεῖς! Ὁ ἔχων χρήματα ἐὰν μὲν εἶνε ἄνθρωπος ἐχέφρων συγχρόνως καὶ δικαίος τὰ μεταχειρίζεται εἰς ἔργα κοινοφελῆ παραγωγικὰ, ἐὰν δὲ εἶνε ἰδιοστέλης ἔχει ὅμως τὸν κοινὸν νοῦν τότε τὰ καταθέτει εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐὰν ὅμως ἔχει τὸν νοῦν τοῦ κ. Ἀντύπα τὰ βάνη στὸ σκαρτσουὶν καὶ τότε ὁ κλέπτης διορθῶναι τὰ κακῶς ἔχοντα.

Συντηρητ.— Ὡστε οἱ κλέπται καθὼς λέγεις ἐδιόρθωσαν τὰς ἐλλείψεις τοῦ διαθέτου καὶ τὰς διανοητικὰς ἀτελείας τοῦ κληρονόμου καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ τοὺς ὀφείλωμεν εὐγνωμοσύνην! ὦρατα!

Προσδευτ.— Μὴ βιάζεσθαι κύριε συνήγορε τοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν κακῶν πράξεων, ἀκουσε, Ἐδῶ ἔχομεν δύο πράξεις κκκῆς καὶ ἡ μία δὲν δύναται νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἑτέραν, ἰδοὺ πῶς σκέπτομαι ἐγὼ—ὁ κρύπτων τὸν θησαυρὸν του κατὰ τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ ἐκδιώκεται ἐκ τῆς Κοινωνίας ὡς κακὸς καὶ ἐπιβλαβὴς, ὁ δὲ κλέπτων τὴν περιουσίαν τοῦ ἄλλου καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου νόμου ὡς κκοποῖος καὶ ἐπικίνδυνος, ἀμφοτέραι αἱ πράξεις ὡς βλέπεις τιμωροῦνται διότι ἀμφοτέραι εἶνε ἐγκληματικαὶ καὶ ἀμφοτέραι ἀλληλοκρατούμεναι καὶ ἀλληλοβοηθούμεναι δημιουργοῦσιν τὸ ἐγκλημα.

Συντηρητ.— Ἐ! Πολὺ καλὰ εἰς ὅλα αὐτὰ ἄς ὑποθέσωμεν πῶς ἔχεις δίκην καὶ εἶνε ἔτσι ὅπως κρίνεις, ἀλλὰ τὸ Δαμιανὸ ἢ Κακαβούλη πῶς τὸν ἔβαλε ἢ ποῖος τὸν παρεκίνησεν νὰ τραυματίσῃ τὸν ἀτυγῆ ἐνωματάρχην Σκαρλάτον καὶ τὸν δυστυχῆ χωροφύλακα Χάρητον; μὴ τὸν παρεκίνησεν ὁ Χάλδας ἢ ὁ Γερμενῆς;

Προσδευτ.— Ἀπάνου κάτου δὲν κάμνεις λάθος, ἐὰν δὲν τὸν παρεκίνησεν οἱ ἀνωτέρω τὸν παρεκίνησεν βεβαίως ὁ Διευθυντῆς τῶν Φυλακῶν ὅστις τὸν ἔβαλε στὸ περιβόλι νὰ καθαρῖζῃ τὰ χροτάρια καὶ αὐτὸς ἐθεώρησε καλλίτερον νὰ φέρῃ γιὰ νὰ εὐρῆ κικρὸν νὰ καθαρῖζῃ ἐνωματάρχας καὶ

χωροφύλακας!

Συντηρητ.— Μὰ φίλε μου δὲν ἔχεις δίκην ἐδῶ διότι τὸ ἐπιτρέπει ὁ Νόμος νὰ βγάγῃ ὁ Διευθυντῆς 2-3 ἐλαφροποινίτας διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Περιβολίου καὶ

Προσδευτ.— Καὶ . . . τῶν πορνείων καὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν χροτοπαικτείων καὶ καὶ . . . τότε λοιπὸν πταίει ὁ Νόμος, ὁ Βουλευτῆς ἐσύ, ἐγὼ, ὁ κόσμος ὅλος, τὸ καθεστῶς τέλος πάντων.

Συντηρητ.— Ἐπομένως τί πρέπει νὰ γίνῃ.

Προσδευτ.— Νὰ ἀχθῶσιν ὅλοι ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ κκοπορουμένου, καὶ Νομοθέται καὶ Βιομήχανοι καὶ ἔμποροι καὶ πλούσιοι καὶ κλέπται καὶ φονεῖς καὶ κκοποιοὶ! οἱ μὲν πρῶτοι διότι προκαλοῦσι καὶ διδάσκουσι τὴν κλοπὴν τὸν φόνον τὴν πορνείαν, οἱ δὲ δεῦτεροι διότι ἐνεργοῦσι καὶ ἐκτελοῦσι ταῦτα.

Συντηρητ.— Καὶ τὸ συμπέρασμα ποῖον εἶνε;

Προσδευτ.— Ὅτι ὅσο εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀκμὴν τους τὸ κ ό μ α, οἱ Κοματάρχει, οἱ πλεονέχται, οἱ φιλάργυροι θὰ ἀκμάζωσιν ἐπίσης καὶ οἱ κλέπται καὶ οἱ ἐγκληματῖαι.

Συντηρητ.— Καὶ ἡ διόρθωσις πόθεν.

Προσδευτ.— Ἐργασία καὶ Μόρφωσις—Ἐργοστάσια καὶ Λαϊκὰ Σχολαῖ—Ἄς ἐργασθῶμεν ὅλοι ὑπὲρ τῆς γενικῆς προόδου ἐξελείφοντες, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διὰ τῶν ἀνωτέρω μέσων τὴν πενίαν καὶ τὴν ἀ μ α θ ε ι α ν καὶ τότε θὰ ἐξελειφθῇ τὸ ἐ γ κ λ η μ α' ἕως τότε οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν εἶνε ἀθῶς καὶ ἀμέτοχος οἰκισθῆποτε κκκῆς πράξεως.

ΔΙΑ ΤΟΝ « ΗΛΙΟΝ. »

Ὁ Φαινόμενος Συντάκτης τοῦ « Ἡλίου » ἄς μάθῃ ἢ Κοινωνίαν ὅτι δὲν εἶνε ὁ πραγματικὸς Συντάκτης, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀνεχόμεθα ὑπὲρ τὸ δεῦν! ὡς πτωχὸν καὶ ἀνόητον. Ἐντούτοις εἶνε λυπηρὸν νὰ γίνετχι τῶντι οὐ μόνον Φακκανάπας ἀλλὰ τὸ τέλειον νευρόσπαστον τὰ νυκτὸς δοχ εἶ ο ν διὰ τοῦ ὁποίου σκορπάει ἀφειδῶς τὰς ἀκαθαρσίας του ὁ ἀληθινὸς ἐκδότης καὶ συντάκτης τοῦ « Ἡλίου » τοῦ ὁποίου τὰ σοφὰ δοκίμια κατήνησιν ἀξιώματα ἐμπαθείας, θράσους καὶ ἀναιδείας! ἐλπίζομε δὲ ἀναγκαζόμενοι νὰ εἴπαμεν τὸ! . . . καὶ τὸ . . . γιὰ νὰ μάθῃ ἐπὶ τέλους ὁ δειλώτατος αὐτὸς ὁ μὴ τολμῶν νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομά του ὅτι « ὅποιος ἔχει τὸ σπῆτι του φτιασμένο ἀπὸ γυαλὶ δὲν πρέπει νὰ πετροβολᾷ τὰ σπῆτια τῶν ἄλλων! »— Ὡς πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰδήσεών μας, ἐκείνην μὲν τοῦ κ. Καμπίτση τὴν ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος « δὲν τὰ ἀρκεῖ ὅλα διότι δὲν τοῦ τζῶκε ἐτσέπωσε μόνον τὸ ἡμῖς ἐκ τοῦ βοηθήματος! » ὡς πρὸς τὴν ἀπολύμανσιν περὶ ἧς ἐγράψαμε καὶ τῆς φυγῆς τοῦ εὐλογιῶντος ταῦτα δὲν ἀναιροῦνται διὰ τοῦ εὐχαριστηρίου, εἶνε δὲ γνωστὰ ἀμφοτέρω ὡς γεγονότα ἀναμφισβήτητα—Γράφομεν ἀλήθειαν διότι οὔτε γιὰ κόμμυ οὔτε γιὰ τσέπη μεριμνῶμεν! ἐπομένως σιγαῖτε Ποντίκια!

Ἀύριον Κυριακὴν ὥραν 11 π. μ. προσκαλοῦνται τὰ τακτικὰ μέλη πρὸς ἐκλογὴν ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς
— Ὀμιλία περὶ τῶν αἰτίων τῶν κλοπῶν καὶ τοῦ ἐγκλήματος ὥραν 6 μ. μ.—Εἴσοδος ἐλευθέρω.

(Ἐκ τοῦ Δαϊκῆ Ἀγαγνοστηρίου.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

